

اسرای فلسطینی؛ جنایات صهیونیستی

محمد عبدالهادی
ترجمه سید قاسم ذاکری

◆ اشاره

اسارت از مهم‌ترین و در عین حال غریب‌ترین مراحل مقاومت فلسطین است؛ اسارت در چنگال رژیم صهیونیستی که در جنایتکاری و شقاوت روی سفاک‌ترین رژیم‌های تاریخ بشری را سفید کرده است؛ اسارتی که بدون اطلاع و نظارت جهانی سخت‌ترین روزهای زندگی را در بدترین شرایط زیستی برای بیش از ۱۰ هزار زن و کودک و جوان و کهنسال فلسطینی رقم زده است. گزارش آماری و توصیفی حاضر، از جمله جدیدترین و کامل‌ترین گزارش‌های موجود، در خصوص وضعیت اسرای دربند رژیم صهیونیستی است. رؤیت و مطالعه این گزارش را از این جهت به مخاطبان فصلنامه سفارش می‌کنیم که پرونده تبادل اسرای فلسطینی با گیلعاد شلیط پس از نزدیک به یک‌سال کشمکش و میانجیگری مصر و گفت‌وگوهای متعدد، بدون نتیجه پایان یافت و برای چندمین بار حسن‌نیت حماس آشکار و خلف وعده و پیمان‌شکنی

صهیونیست‌ها به جهانیان اثبات گردید.

هم‌اکنون در فضای مقاومت، جریانی به منزله حمایت از اسرای فلسطینی به‌راه افتاده است که ان‌شاءالله به دنبال این اطلاع‌رسانی‌ها با قوت و توان افزون‌تر، مایه‌رهایی و آزادی آنها شود.

مسئله اسرای فلسطینی زندان‌های اشغالگران صهیونیستی، صرفاً موضوع تعداد ایشان نیست که بخواهیم از نظر آمار کمی وضعیت ایشان را بررسی نماییم بلکه مسئله یادشده از این دیدگاه اهمیت بیشتری دارد که در واقع پرونده هر اسیر فلسطینی مشتمل بر مجموعه‌ای است که در ورای هر جزء و بخش پرونده او، ده‌ها داستان انسانی و حقوقی نهفته است و شایسته است در مقابل هر جزء از پرونده برای مدت‌های طولانی تأمل نمود تا چشم جهانیان بر روی جرایم و جنایات صهیونیست‌های اشغالگر و زشتی اعمال تروریستی و نقض مداوم حقوق فلسطینیان باز شود؛ جنایاتی که صهیونیست‌ها چه در زندان‌های صهیونیستی و چه در زندان‌های بزرگ‌تری که برای تمامی فلسطینیان به‌وجود آورده‌اند (یعنی در سرزمین‌های اشغالی) مرتکب می‌شوند.

در راستای تلاش برای پیگیری درد و رنج‌های اسرای فلسطینی، اخیراً دو گزارش مهم تهیه و منتشر شده است؛ یکی گزارش کمیته عالی ملی برای یاری رسانیدن به اسرا و دیگری گزارش موسوم به ورای آفتاب که از طرف سازمان جهانی دوستان بشریت می‌باشد.

در گزارش اول، پرونده آمار و ارقام اسرای فلسطینی در بند بررسی شده است و در گزارش دوم، ماهیت و ابعاد انسانی مشکلات اسرا مورد توجه قرار گرفته است. البته در خلال گزارش اخیر به درد و رنج‌های فلسطینیان اسیر زندان‌های اشغالگران و شیوه‌های مختلف شکنجه که اشغالگران برای انتقام‌گیری از اسرا استفاده می‌کنند پرداخته شده است. ذیلاً به ارایه مهم‌ترین نکات مطرح‌شده در این دو گزارش می‌پردازیم:

◆ گزارش کمیته عالی ملی برای یاری رسانیدن به اسرا برای سال ۲۰۱۰

گزارش صادره از طرف کمیسیون وابسته به وزارت اسرا و آزادشدگان در دولت حماس واقع در نوار غزه (که ریاض الاشقر، مسئول رسانه‌ای کمیته ملی، آن را تهیه و تنظیم کرده است) تأکید می‌کند که تعداد اسرا در زندان‌های اشغالگران اسرائیلی به بیش از ۷ هزار اسیر می‌رسد که این افراد در ۲۵ زندان، بازداشتگاه و سایر مراکز نگهداری از زندانیان، به سر می‌برند.

◆ زندان‌ها و اسرا

در خصوص پراکندگی زندانیان در زندان‌های اشغالگران صهیونیست، در گزارش مزبور آمده است که زندانیان فلسطینی عمدتاً به این ترتیب در زندان‌های اسرائیلی پراکنده شده‌اند:

زندان نقب	۱۹۰۵ اسیر	زندان بئرالسبع	۳۶۰ اسیر
زندان مجدو	۱۰۰۰ اسیر	زندان جلبوع	۳۶۲ اسیر
زندان عوفر	۸۶۰ اسیر	زندان شطه	۴۰۰ اسیر
زندان نفحه	۸۷۰ اسیر	زندان بیمارستان الرمله	۴۵ اسیر
زندان ریمون	۵۰۰ اسیر	زندان دلمون	۲۰۰ اسیر
زندان عسقلان	۴۲۰ اسیر	زندان تلموند و هشارون	۳۷ اسیر
زندان هداریم	۱۵۰ اسیر		

بقیه افراد زندانی در دیگر مراکز بازپرسی و بازداشتگاه‌ها به سر می‌برند.

پنج هزار نفر از اسرا محکوم به احکام مختلف شده‌اند به گونه‌ای که ۷۹۰ نفر از ایشان محکوم به زندان ابد برای یک مرتبه و یا حتی چند مرتبه شده‌اند. در این میان ۱۸۰۰ زندانی

بدون هیچ‌گونه حکم قضایی در زندان به سر می‌برند. در حالی که تعداد زندانیان اداری^۱ در ابتدای سال جاری میلادی (۲۰۱۰) کم شده است ولی هنوز ۳۰۰ نفر به عنوان زندانی اداری در بازداشتگاه‌ها به سر می‌برند که از میان این زندانیان تعداد ۹ نفر در قالب قانون مبارزه غیرقانونی محاکمه می‌شوند و تمامی این ۹ نفر از اهالی نوار غزه می‌باشند.

از زمان شروع انتفاضه الاقصی اشغالگران بیش از ۸۵۵ زن فلسطینی را ربوده‌اند. از میان زنان اسیر فقط یک نفر (خانم وفا سمیر که به ۱۳ سال زندان محکوم شده است)

در خصوص پراکندگی جغرافیایی اسرا می‌توان گفت که ۷۶۰ اسیر از اهالی نوار غزه و حدود ۳۹۵ اسیر از اهالی قدس و یا اراضی اشغالی ۴۸ می‌باشند و بقیه نیز که بیشترین تعداد زندانیان فلسطینی را تشکیل می‌دهند، از اهالی کرانه باختری می‌باشند و بالا بودن تعداد زندانیان منطقه مذکور به علت گسترده بودن روند دستگیری‌های روزانه و حضور مستقیم اشغالگران در این منطقه است.

در مورد وضعیت تأهل زندانیان می‌توان گفت که ۴۴۸۰ زندانی، مجرد و ۲۵۰۰ نفر از آنها متأهل هستند.

◆ زنان و کودکان دربند

ریاض‌الاشقر، تنظیم‌کننده گزارش اخیرالذکر، در خصوص وضعیت کودکان و زنان زندان‌های اشغالگران یادآوری می‌کند که تعداد زنان زندانی طی ماه‌های گذشته افزایش یافته و به ۳۷ نفر رسیده است (در حالی‌که این تعداد در پایان سال ۲۰۰۹ کمتر شده و به ۳۴ زندانی رسیده بود)

۱. یعنی زندانیانی که اتهام جرم و جنایت محرز برایشان ثابت نشده است. (توضیح مترجم)

اما به دنبال دستگیری سه زن در سال جاری میلادی، تعداد زنان زندانی فلسطینی به ۳۷ نفر رسید؛ شایان ذکر است که از زمان شروع انتفاضه الاقصی اشغالگران بیش از ۸۵۵ زن فلسطینی را ربوده‌اند. از میان زنان اسیر فقط یک نفر (خانم وفا سمیر که به ۱۳ سال زندان محکوم شده است) از اهالی نوار غزه است؛ چنانکه ۵ اسیر زن فلسطینی از اهالی قدس، ۴ نفر از اهالی اراضی اشغالی، ۴۸ و ۲۷ نفر باقیمانده نیز از اهالی کرانه باختری می‌باشند.

در مورد وضعیت قضایی و کیفری

اسرای زن فلسطینی گفته می‌شود که ۱۳ نفر از ایشان همچنان در انتظار محاکمه به سر می‌برند و متعاقب آزادی خانم دکتر ماجده فضا، دو زن اسیر فلسطینی همچنان تحت بازداشت اداری می‌باشند. ۲۲ اسیر زن فلسطینی با احکام قضایی گوناگون مواجه شده‌اند و پنج نفرشان محکوم به زندان ابد هستند.

گزارش مربوط به وضعیت زندانیان

فلسطینی روشن می‌سازد که زنان زندانی

◆

نیروهای اشغالگر همچنان در زندان‌های خود بیش از ۳۴۰ کودک و نوجوان را بدون توجه به کمی سن آنها پنهان کرده‌اند و اشغالگران، تمامی موازین و مقررات بین‌المللی ناظر بر دستگیری کودکان را که می‌تواند تنها پناهگاه این کودکان زندانی باشد، به دیوار کوبیده‌اند

در شرایط بسیار دهشتناک و غیر قابل قبولی به سر می‌برند که برخلاف تمامی موازین و معیارهای بین‌المللی است؛ این زنان اسیر از تمامی حقوق خود از جمله حق معالجه محروم می‌باشند. با وجود آنکه ۱۳ اسیر زن فلسطینی از بیماری‌های گوناگون و از جمله سرطان در رنج هستند ولی با مشکلات فراوانی برای معالجه خود مواجه می‌باشند و البته مشکلات ایشان به همین‌جا ختم نمی‌شود و شامل محرومیت از آموزش و دیدار با اعضای خانواده و ارسال نامه به بستگان و آشنایان نیز می‌شود؛ البته شبیخون‌های گاه و بی‌گاه زندانبانان اشغالگر به سلول‌های ایشان برای بازرسی، در شرایطی که زنان زندانی در سلول‌های خود حجاب ندارند،

نیز بر این مشکلات می‌افزاید.

گزارش کمیته عالی ملی برای یاری رسانیدن به اسرا در خصوص کودکان زندانی آورده است که نیروهای اشغالگر همچنان در زندان‌های خود بیش از ۳۴۰ کودک و نوجوان را بدون توجه به کمی سن آنها پنهان کرده‌اند و اشغالگران، تمامی موازین و مقررات بین‌المللی ناظر بر دستگیری کودکان را که می‌تواند تنها پناهگاه این کودکان زندانی باشد، به دیوار کوبیده‌اند. گزارش یادشده همچنین یادآوری می‌کند که این کودکان در معرض زشت‌ترین روش‌های تحقیر و شکنجه در زندان‌های اشغالگران، مخصوصاً در بازداشتگاه‌های موقت و در خلال بازجویی‌های صهیونیست‌ها قرار دارند.

اشغالگران تعداد زیادی از ایشان را در اتاق‌های کوچک نگهداری می‌کنند و در چنین شرایطی ضمن وارد آوردن فشار بر ایشان آنها را تهدید به زندان‌های طولانی‌مدت، تخریب خانه‌ها و یا دستگیری افراد خانواده‌هایشان می‌نمایند چنان‌که اشغالگران حتی برای یک لحظه از حمله و تعرض به کودکان زندانی به صورت کتک زدن‌های شدید، بستن دست و پای ایشان، استفاده از باتوم برقی، محروم کردن ایشان از خواب، وارد آوردن فشارهای روحی، فحش و ناسزاگویی و... کوتاهی نکرده‌اند؛ دیگر اقداماتی که اشغالگران برای اذیت و آزار کودکان زندانی انجام می‌دهند عبارت‌اند از: کم کردن سهمیه غذای آنها، ندادن لباس‌های مناسب به ایشان، فقدان نظافت و شایع شدن حشرات موزی و نجاست در محیط زندان، محبوس کردن کودکان در اتاق‌های بدون تهویه و نور مناسب و اهمال در امور پزشکی و بهداشتی ایشان، محروم کردن این زندانیان از ملاقات با بستگان و وکلایشان، نبود امکاناتی مثل افراد راهنما و یا متخصصان مسائل روانی در محیط زندان، نگهداری کودکان در کنار بزرگسالان و یا اطفال بزهکار اسرائیلی، لخت کردن کودکان برای تفتیش و بازرسی، بازرسی‌های بی‌مورد از سلول‌های کودکان زندانی و ضبط و مصادره اموال خصوصی ایشان، محروم نمودن کودکان از آموزش و... .

♦ وزرا و نمایندگان مجلس

فلسطین در زندان‌های اشغالگران

در این گزارش آمده است که با وجود آزادی احمد مبارک، نماینده مجلس، بعد از ربوده شدن ایشان توسط صهیونیست‌ها و چهار سال حبس، اشغالگران همچنان ۱۶ نماینده مجلس، از جمله ۱۳ نماینده وابسته به فراکسیون تغییر و اصلاح (فراکسیون حماس در مجلس قانونگذاری دولت خودگردان)، دو نماینده وابسته به فراکسیون جنبش فتح و یک نماینده وابسته به جبهه خلق برای آزادی فلسطین (منظور احمد سعادت دبیرکل این جنبش است) و دو وزیر کابینه خودگردانی را همچنان در زندان نگاه داشته‌اند؛ وزرای زندانی یکی وزیر سابق امور اسرا (وصفی قبه‌ا) می‌باشد که تحت بازداشت اداری است و اشغالگران بازداشت او را پنج مرتبه تمدید کرده‌اند و دیگری عیسی الجعبری (وزیر سابق) از اهالی الخلیل می‌باشد. حسب اطلاعات موثق، به نمایندگان زندانی و ربوده‌شده، عمداً

دیگر اقداماتی که اشغالگران برای اذیت و آزار کودکان زندانی انجام می‌دهند عبارت‌اند از: کم کردن سهمیه غذای آنها، ندادن لباس‌های مناسب به ایشان، فقدان نظافت و شایع شدن حشرات موذی و نجاست در محیط زندان، محبوس کردن کودکان در اتاق‌های بدون تهویه و نور مناسب و اهمال در امور پزشکی و بهداشتی ایشان، محروم کردن این زندانیان از ملاقات با بستگان و وکلایشان، نبود امکاناتی مثل افراد راهنما و یا متخصصان مسائل روانی در محیط زندان، نگهداری کودکان در کنار بزرگسالان و یا اطفال بزهکار اسرایلی، لخت کردن کودکان برای تفتیش و بازرسی، بازرسی‌های بی‌مورد از سلول‌های کودکان زندانی و ضبط و مصادره اموال خصوصی ایشان، محروم نمودن کودکان از آموزش و...

توهین می‌شود و این افراد مانند بقیه اسرا از هرگونه حق معالجه و ملاقات محروم هستند و اشغالگران دائماً این نمایندگان زندانی را به زندان‌های مختلف منتقل می‌کنند که در نتیجه این زندانیان دچار رنج فراوانی می‌شوند.

◆ ارقام و اعداد در پرونده اسرا

این گزارش در مورد برخی آمار و ارقام مربوط به پرونده اسرا آورده است که تعداد اسرای قدیمی و پیشکسوت یعنی افرادی که قبل از توافقنامه اسلو دستگیر و زندانی شده‌اند ۳۱۷ نفر است و کمترین مدتی که این افراد در زندان بوده‌اند ۱۵ سال است که از میان ایشان ۱۱۴ نفر در فهرست زندانیان برجسته قرار گرفته‌اند. این زندانیان برجسته شامل افرادی هستند که بیست‌سال به طور پیوسته و مداوم در زندان‌های اشغالگران بوده‌اند و از میان آنها ۱۴ نفر بیش از ربع قرن در زندان‌های اشغالگران بوده‌اند و پس از آنکه اخیراً اسیر احمد فرید شحاده از رام‌الله به ایشان پیوست، تعداد کسانی که بیش از ۳۰ سال است در زندان می‌باشند به سه نفر می‌رسد؛ نائل البرغوثی کسی است که ۳۳ سال در زندان اشغالگران بوده و به‌عنوان برجسته‌ترین و قدیمی‌ترین زندانی فلسطینی مطرح می‌باشد.

این گزارش اضافه می‌کند که ۱۵ اسیر فلسطینی پس از گذراندن مدت محکومیت خود در زندان‌ها از طرف اشغالگران به بهانه داشتن گذرنامه‌های غیرفلسطینی تهدید به تبعید از فلسطین شده‌اند؛ در حالی که اغلب این افراد، دارای هویت و اصالت فلسطینی هستند، سال‌های طولانی در کرانه باختری زندگی کرده‌اند و در این منطقه دارای خانواده و فرزند می‌باشند.

◆ شهدای زندانی

این گزارش در خصوص تعداد شهدای فلسطینی در زندان‌های اسرائیل آورده است که تعداد شهدای جنبش اسرا در زندان اشغالگران از سال ۱۹۶۷ تاکنون به ۱۹۷ شهید می‌رسد که ۵۰

نفر از این شهدا به دلیل اهمال زندانیان در مراقبت‌های پزشکی به شهادت رسیده‌اند، ۷۰ نفر از ایشان زیر شکنجه جان باخته‌اند، ۷۰ نفر بلافاصله پس از دستگیری عمداً کشته شده‌اند و هفت نفر هم بر اثر شلیک مستقیم گلوله اشغالگران جان داده‌اند.

در خصوص پراکندگی جغرافیایی شهدای جنبش زندانیان گفته می‌شود ۶۲ شهید از اهالی نوار غزه، ۱۱۳ شهید از کرانه باختری، ۱۵ شهید از قدس و اراضی اشغالی ۴۸ و هفت شهید از دیگر مناطق بوده‌اند.

◆ و رای آفتاب؛ گزارش پیگیری آلام زندانیان در زندان‌های اشغالگران

در راستای بررسی پرونده اسرای فلسطینی در زندان‌های اشغالگران، سازمان بین‌المللی دوستان بشریت گزارشی را با عنوان ذیل تهیه و آماده کرده است:

و رای آفتاب...فقدان آزادی و حقوق؛ واقعیت اسرای فلسطینی در زندان‌های اشغالگران

اسرائیلی در سال ۲۰۰۹

این گزارش را فواد الخفش (پژوهشگر) و غسان عبید (حقوقدان) تهیه کرده‌اند که طی آن واقعیت اسرای فلسطینی در زندان‌های اشغالگران و رسوایی شیوه‌های شکنجه زندانیان فلسطینی توسط صهیونیست‌ها بررسی شده است؛ این گزارش همچنین به نقض خطرناک و آشکار تمامی موازین و مقررات بین‌المللی

تعداد اسرای قدیمی و پیشکسوت
یعنی افرادی که قبل از توافقنامه
اسلو دستگیر و زندانی شده‌اند ۳۱۷
نفر است و کمترین مدتی که این
افراد در زندان بوده‌اند ۱۵ سال است

در خصوص اسرا توسط اشغالگران اسرائیلی پرداخته است؛ نظر به حجم بالای موارد نقض حقوق زندانیان و جنایات‌هایی که اشغالگران در حق اسرای فلسطینی مرتکب می‌شوند در این

گزارش که در فوریه ۲۰۱۰ منتشر شده، آمده است سال ۲۰۰۹ از بدترین سال‌هایی بوده که اسرا و زندانیان تجربه کرده‌اند زیرا بر اساس این گزارش، مسئولان زندان‌های اسرائیلی روش‌های تازه‌ای برای شکنجه روحی و جسمی زندانیان فلسطینی اعمال نموده‌اند و هدف اشغالگران از اعمال شیوه‌های تازه شکنجه، فروپاشی روحی و معنوی زندانیان و تبدیل کردن ایشان به موجوداتی بدون روح و احساس بوده است؛ به گونه‌ای که زندانی پس از طی کردن دوران محکومیتش به صورت باری بر دوش جامعه فلسطینی در بیاید.

گزارش مزبور همچنین به بررسی وجه مهمی از مسئله زندانیان می‌پردازد چنانکه به وضعیت زندانیانی توجه کرده است که از طرف مسئولان اشغالگر عمداً در انفرادی افتاده‌اند تا اینکه کسی به مشکلات ایشان توجهی نکند و به تدریج از خاطره‌ها محو شوند. بیشتر این زندانیان از اهالی قدس و اراضی اشغالی ۴۸ بوده‌اند و اشغالگران همواره آزادی آنها را در چارچوب هر گونه توافقنامه مبادله اسرا با طرف فلسطینی رد کرده بودند.

در گزارش و رای آفتاب آمده است که تعداد زندانیان اهل قدس در سال ۲۰۰۹ میلادی بالغ بر ۲۷۳ نفر اعم از زن و مرد بوده است. بنابر گزارش مزبور، ۳۱ نفر از زندانیان اهل قدس از مشکلات حادی در زندان‌های اسرائیلی رنج می‌برند؛ به طور مثال برادران السراحنه (سه برادر از اهالی قدس به نام‌های موسی، خلیل و ابراهیم السراحنه که از سال ۲۰۰۲ در زندان به سر می‌برند) محکوم به حبس ابد شده‌اند؛ علاوه بر آن، دو زندانی انفرادی

این گزارش اضافه می‌کند که ۱۵ اسیر فلسطینی پس از گذراندن مدت محکومیت خود در زندان‌ها از طرف اشغالگران به بهانه داشتن گذرنامه‌های غیرفلسطینی تهدید به تبعید از فلسطین شده‌اند؛ در حالی که اغلب این افراد، دارای هویت و اصالت فلسطینی هستند

نیز از اهالی قدس هستند (عبدالناصر الحلیس که حداقل ۱۳ سال در انفرادی نگه‌داشته می‌شود

و معتز حجازی که ۹ سال است در انفرادی به سر می‌برد) محمد ابوطیر، نماینده مجلس اهل قدس، بیش از ۲۵ سال است که در زندان‌های اشغالگران به سر می‌برد.^۱ در ادامه، تهیه‌کنندگان گزارش، زمان را مغتنم شمرده یاد و خاطره پیرترین زندانی اهل قدس را زنده نگه‌داشته‌اند؛ همچنین خاطره علی حسان عبد ربه شلالده زندانی ۶۱ ساله اهل قدس را که محکوم به ۲۵ سال زندان است گرامی داشته‌اند؛ زندانی مزبور اکنون ۱۹ سال است که در زندان به سر می‌برد. هشت نفر از فرزندان این زندانی، هنگامی که وی در زندان بوده است ازدواج کرده‌اند.

در میان زندانیان اهل قدس اسیر وائل محمود قاسم از محله سلوان در قدس دارای بالاترین و سنگین‌ترین حکم قضایی از طرف صهیونیست‌های اشغالگر است؛ نامبرده به ۳۵ مرتبه حبس ابد به اضافه ۵۰ سال زندان محکوم شده است؛ وی متأهل و دارای چهار فرزند است. در میان زندانیان اهل قدس برادران مشاهره یعنی رمضان عید و فهمی عید مشاهره به یکی از سنگین‌ترین احکام قضایی و مجازات صهیونیستی یعنی هر کدام به بیست مرتبه حبس ابد محکوم شده‌اند.

◆ موارد نقض حقوق زندانیان

این گزارش به برجسته‌ترین و بارزترین موارد نقض حقوق زندانیان و شیوه‌های شکنجه روحی و جسمی‌ای که اشغالگران اسراییلی اخیراً علیه اسرای فلسطینی ابداع کرده‌اند تمرکز نموده است؛ چنانکه گزارش به موارد ذیل اشاره کرده است:

۱. اشکال شکنجه و دستگیری و تشکیل کمیسیون وزارتی اسراییل به منظور سختگیری هر چه بیشتر علیه زندانیان: حکام اشغالگر دستگیری فلسطینیان را به اشکال سنتی متعدد و روش‌های متعارف خاص خود اجرا می‌کنند؛ چنانکه متداول‌ترین اشکال دستگیری فلسطینیان

۱. بر اساس گزارش رسانه‌های منطقه‌ای، محمد ابوطیر اخیراً از زندان آزاد شده اما از طرف اشغالگران تحت فشار برای خروج و تبعید از شهر قدس قرار گرفته است. (توضیح مترجم)

عبارت است از حمله به منازل ایشان، ربودن افراد فلسطینی در خیابان و یا در محل کارشان، دستگیری در ایستگاه‌های بازرسی در مناطق فلسطینی‌نشین خاصه در کرانه باختری که پست‌های بازرسی به وفور یافت می‌شود، دستگیری در گذرگاه‌های موجود میان اراضی اشغالی ۶۷ و ۴۸.

علاوه بر اینها اخیراً فاش شده است که اشغالگران در جنگ اخیر غزه از زندانیان فلسطینی به عنوان سپر انسانی استفاده کرده‌اند. بر اساس این گزارش خطرناک‌ترین اقدام صهیونیست‌ها در سال ۲۰۰۹ تشکیل کمیسیون وزارتی از طرف دولت اسرائیل در مارس گذشته بوده است که خود صهیونیست‌ها هدف از تشکیل این کمیسیون را بررسی و برآورد وضعیت زندانیان فلسطینی به منظور سختگیری بیشتر بر ایشان و انتقام گرفتن از آنها عنوان کرده‌اند؛ این کمیسیون عملاً نیز تصمیم‌ها و اقداماتی در جهت انتقام‌گیری از اسرای فلسطینی اتخاذ نموده است.

۲. بازداشت اداری: بازداشت اداری

نوعی بازداشت مغایر با تمامی اصول و قواعد شناخته‌شده بین‌المللی است؛ به‌گونه‌ای که طی آن فرد بازداشت‌شده برای سال‌های طولانی بدون تفهیم اتهامی خاص و تنها به دلیل وجود یک‌سری

تعداد شهدای جنبش اسرا در زندان اشغالگران از سال ۱۹۶۷ تاکنون به ۱۹۷ شهید می‌رسد

اطلاعات امنیتی محرمانه در خصوص وی در بازداشتگاه نگه‌داشته می‌شود؛ این قبیل پرونده‌ها در بین زندانیان فلسطینی به پرونده سری مشهور است و فرد بازداشت‌شده پس از صدور حکم اداری در حقلش، که محدود به سقف زمانی مشخصی یعنی حداکثر شش ماه است و قابلیت تمدید دوباره دارد، در مقابل دو نوع دادگاه قرار می‌گیرد؛ دادگاه اول، دادگاه تثبیت (تأیید) نامیده می‌شود و دادگاه دوم، دادگاه تجدیدنظر (نظیر دیوان عالی) می‌باشد و این روند ممکن است بدون مشخص بودن مدت زمان نهایی دستگیری و بازداشت، برای موارد متعدد

تکرار بشود.

۳. زندانیان انفرادی: طبق نص صریح ماده ۱۱۹ موافقت‌نامه چهارم ژنو بر غیرقانونی بودن تداوم نگهداری یک اسیر به صورت انفرادی، بیشتر از یک ماه (بدون توجه به خلافتی که انجام داده) تصریح شده است و در ماده مزبور بر ماهیت غیرقانونی استفاده از روش‌ها و مجازات زندان انفرادی برای اسرا بیشتر از مدت زمان مصرح (یک ماه) تأکید شده است با این‌حال اشغالگران اسرائیلی کمترین توجهی به مقررات و اصول بین‌المللی مزبور ندارند بلکه خلاف آن را در حق اسرای فلسطینی روا داشته‌اند و تعداد زیادی از اسرای فلسطینی را برخلاف مقررات شناخته‌شده بین‌المللی و با هدف فروپاشی روحی و معنوی ایشان و منزوی کردن این افراد برای مدت طولانی در انفرادی نگه‌داشته‌اند.

۴. اسرای بیمار: همه افرادی که به عنوان اسیر وارد زندان می‌شوند با معلولیت جسمی از آن خارج می‌شوند و این موضوع یک قاعده کلی است که برای تمامی اسرای زندانی در زندان‌های اشغالگران اسرائیلی عمومیت دارد؛ بر همین اساس شناسایی تعداد واقعی بیماران این زندان‌ها خیلی سخت است چون اغلب زندانیان دچار بیماری‌های گوناگونی می‌باشند به گونه‌ای که هزار مورد بیماری مزمن در زندان‌ها وجود دارد؛ با این حال مجموعه خلاف‌هایی که اشغالگران در این زمینه مرتکب شده‌اند ذیلاً به صورت فهرست‌وار ارائه می‌گردد:

- موارد مکرر اهمال و بی‌توجهی در معالجه بیماران و نیازمندان یا عدم انتقال آنها به بیمارستان مگر پس از اعتراض دوستان آنها.
- فقدان ارایه معالجه لازم به تمامی بیماران زندانی بر اساس میزان بیماری و درد و رنج ایشان.
- نبود پزشکان متخصص نظیر متخصصان چشم‌پزشکی، دندان‌پزشکی، گوش و حلق و بینی و... داخل زندان‌ها.
- نبود پزشک در طول شب در مطب‌های زندان جهت معالجه موارد اضطراری.
- فقدان وجود ناظران و متخصصان مسائل روانی در زندان در شرایطی که موارد

فراوانی از مشکلات حاد روانی که نیازمند نظارت خاص و درمان می‌باشد، در زندان‌ها مشاهده می‌شود.

- فقدان تجهیزات پزشکی کافی برای امداد رسانی به نیازمندان ویژه مخصوصاً نبود اعضای مصنوعی و عینک برای معلولان جسمی و دیگر افراد نیازمند؛ همچنین نبود دستگاه تنفس (دستگاه اکسیژن) و اسپری برای بیماران ریوی و مبتلایان به تنگی نفس و سایر التهابات مزمن دستگاه تنفسی.
- عدم ارابه و عده‌های غذایی بهداشتی و مناسب برای اسرا با توجه به بیماری‌های مزمنی که زندانیان با آن مواجه‌اند (بیماری‌هایی مثل مرض قند، فشار خون، ناراحتی قلبی، بیماری‌های کلیوی و...) علاوه بر اینها در بیشتر موارد به زندانیان غذاهای فاسدشده‌ای داده می‌شود که منجر به مسمومیت غذایی آنها می‌گردد.
- فقدان اتاق‌های درمان یک‌نفره ویژه مبتلایان به بیماری‌های حاد گوارشی و معده مانند التهابات حاد ویروسی دستگاه گوارش که به علت فقدان امکانات و وجود تعداد زیاد زندانیان داخل بازداشتگاه‌ها مشاهده شده است و بیماری ویروسی حاد گوارشی به سرعت در میان سایر زندانیان شایع شده است.
- فقدان اتاق‌های خاص نگهداری از زندانیان حاد روانی به گونه‌ای که نگهداری از چنین افرادی در کنار دیگر زندانیان تهدیدی برای زندگی دیگران محسوب می‌شود.
- انتقال بیماران زندانی به بیمارستان در حالی که دست و پای آنها بسته است و استفاده از کامیون و وسایل نقلیه بدون تهویه و امکانات مناسب به جای آمبولانس برای انتقال آنها به بیمارستان.

۵. نقل و انتقال زندانیان داخل زندان‌ها: اشغالگران هر از گاهی مبادرت به انتقال اسرا از مکانی به مکان دیگر می‌نمایند و هدف از چنین کاری از بین بردن ثبات روحی اسیر فلسطینی است؛ به نحوی که چنین فردی هیچ‌گاه نتواند موفق به بازیافتن ثبات روحی خود در دوران اسارت بشود.

۶. تحمیل جریمه‌های مالی به اسرا: اداره زندان‌های اسرائیل سعی می‌کند به روش‌های مختلف، زندانیان فلسطینی را اذیت و آزار نماید؛ از جمله این روش‌ها تحمیل کردن جریمه‌های مالی به آنهاست. وزارت امور اسرا در دولت خودگردان و یا خانواده‌های اسرا، شماره حسابی را به هر اسیر اختصاص می‌دهند؛ سپس جریان، حزب و یا تشکل سیاسی‌ای که فرد اسیر وابسته به آن است اقدام به واریز مبلغی به حساب وی می‌نماید که هدف از آن، تأمین نیازمندی‌های شخصی اسیر در داخل زندان است. اداره زندان‌های اسرائیل قیمت‌های هنگفتی را برای خرید کالا در زندان تعیین کرده است.

۷. محرومیت از ملاقات: در زندان‌های اسرائیل بیش از ۱۵۰۰ اسیر فلسطینی برای مدت‌های طولانی از دیدن بستگان خود محروم می‌باشند و ۷۷۵ نفر از این اسرا از اهالی نوار غزه می‌باشند که به علت محاصره این منطقه از سال ۲۰۰۶ تاکنون از هرگونه ملاقات محروم شده‌اند؛ البته وضعیت محرومیت از ملاقات شامل حال بقیه زندانیان فلسطینی از جمله اهالی کرانه باختری هم شده است و این زندانیان بدون هیچ دلیل قانع‌کننده‌ای و صرفاً به بهانه مسائل امنیتی از هرگونه ملاقات و دیدار با بستگان و اهل و عیال خود محروم شده‌اند.

۸. اتهام مبارزه غیرقانونی: طی سال

۲۰۰۹ میلادی ۱۵ مورد بازداشت اهالی نوار غزه به اتهام مبارزه غیرقانونی ثبت شده است و البته این اتهامی است که به تازگی از طرف اشغالگران جعل شده است و بر همین اساس اداره زندان‌ها در اسرائیل نیز اخیراً مبادرت به وضع

در زندان‌های اسرائیل بیش از ۱۵۰۰ اسیر فلسطینی برای مدت‌های طولانی از دیدن بستگان خود محروم می‌باشند

قانونی موسوم به قانون «مبارز غیرقانونی» کرده است که به موجب آن بازداشت برخی اسرا پس از اتمام دوران محکومیتشان دوباره تمدید می‌شود و به این ترتیب اسرا وارد دور تازه‌ای از جنگ روانی می‌شوند. از مخاطرات این تصمیم جدید اسرائیلی‌ها آن است که اسیر فلسطینی

هیچ‌گاه نمی‌تواند دقیقاً زمان آزادی خودش را پیش‌بینی کند و بدین‌ترتیب یک اسیر، همیشه این احساس را خواهد داشت که رنجش تا مدت‌های نامعلومی ادامه خواهد داشت.

قانون «مبارز غیرقانونی» آشکارا در تعارض با تمامی مبانی حقوق بشر و معیارهای محاکمه و دادرسی عادلانه قرار دارد زیرا فرد بازداشت‌شده فلسطینی هیچ‌گاه از امکان دفاع از حق خود در مقابل دادگاهی صالح برخوردار نخواهد شد؛ چنانکه در اتهام اخیر صهیونیستی هیچ‌گونه دادخواستی علیه متهم صادر نمی‌شود و متهم هیچ‌گاه تفهیم اتهام هم نمی‌شود و بازداشتش بدون زمان مشخصی ادامه می‌یابد و در برخی موارد ادامه بازداشت یک زندانی تحت اتهام «مبارز غیرقانونی» بعد از پایان مدت محکومیت وی در زندان‌های اسراییلی و به بهانه قضیه‌ای شروع می‌شود که مربوط به زمان گذشته است و اتفاقاً زندانی به علت همان قضیه محکوم و زندانی شده است.

♦ جداول و ارقام

جدول شماره یک

تقسیم‌بندی وضعیت اسرای اهل قدس بر اساس مدت محکومیت	
۷۳ اسیر	محکوم به حبس ابد
۳۵ اسیر	محکوم به حبس بین ۲۰-۳۳ سال
۲۲ اسیر	محکوم به حبس بین ۱۹-۱۵ سال
۲۵ اسیر	محکوم به حبس بین ۱۴-۱۰ سال
۳۴ اسیر	محکوم به حبس بین ۹-۵ سال
۲۵ اسیر	محکوم به حبس بین ۴-۲ سال
۵۵ اسیر	محکوم به حبس کمتر از دو سال یا بازداشت موقت
۴ اسیر	بازداشت اداری

جدول شماره دو

سن اسرای اهل قدس	
دو اسیر	اسرای بالای ۶۰ سال
۱۰ اسیر	اسرای میان ۵۰-۶۰ سال
۳۵ اسیر	اسرای میان ۴۰-۵۰ سال
۱۰۲ اسیر	اسرای میان ۳۰-۴۰ سال
۱۱۶ اسیر	اسرای میان ۲۰-۳۰ سال
هشت اسیر	اسرای کمتر از ۲۰ سال

جدول شماره سه

اسرای داخل خط سبز بر اساس مدت محکومیت	
۲۱ اسیر	محکوم به حبس ابد و یا بیشتر
۵ اسیر	محکوم به کمتر از حبس ابد و بیشتر از ۳۰ سال زندان
۵ اسیر	محکوم به ۲۰-۳۰ سال زندان
۱۰ اسیر	محکوم به ۱۵-۲۰ سال زندان
۴۶ اسیر	محکوم به ۵-۱۵ سال زندان
۱۱ اسیر	محکوم به حداکثر پنج سال زندان
۱۱ اسیر	بازداشت‌شدگان موقت
۱۰۹ اسیر	مجموع کل زندانیان از میان فلسطینیان داخل خط سبز

جدول شماره چهار

تعداد اسرا	زندان	تعداد اسرا	زندان
۳۶۰	زندان جلبوع	۱۹۰۵	زندان نقب
۴۰۰	زندان شطه	۸۶۰	زندان عوفر
۴۵	بیمارستان الرمله	۱۰۰۰	زندان مجدو
۲۰۰	الدامون	۸۷۰	زندان نفحه
۳۶ (اسیر زن)	تلموند	۵۰۰	زندان ریمون
۱۸۰	مراکز بازداشت و بازجویی	۴۲۰	زندان عسقلان
		۱۵۰	زندان هداریم
		۳۶۰	زندان سبع
مجموعاً = ۷۲۸۶ اسیر زن و مرد			

♦ منابع:

 - آژانس قدس نت www.qudsnet.com/arabic/

- گزارش ماورای آفتاب از طرف سازمان بین‌المللی دوستان بشریت در وین، فوریه ۲۰۱۰.